

Horváth Eve

révész

hogy fogom elfelejteni a hideg, lila lábfejet,
amikor felhajtottam a plédet, hogy pelenkát
cseréljek rajtad. hazafelé a boltból tekertem,
mint egy őrült, nehogy nélkülem halj meg. de
azt a jeges rémületet, ahogy az élve üszkösödést,
az érzéketlen végtagot felfedeztem, baudelaire
jutott eszembe, meg az át a rákbarakkon, férj
és feleség és a holocaust megannyi áldozata,
a fronton felállított hadikórházak, thomas
mann varázshegye, éreztem, hogy órák
kérdése, aztán legyőz a szépszis (görög szó:
felbomlás, rothadás, üszkösödés), és a mentő
nem jön ki érted, mert én viszlek oda át.

Apokrif, 2020/4.